

**КНИЖКА
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА**

КНИЖКА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Відповідальні за випуск:

Богдан Червак, Володимир Чмир

Київ

Видавництво імені Олени Теліги

2004

Е. Коновалець

Організація Українських Націоналістів

(ОУН)

Наша історія

Організація Українських Націоналістів постала в 1929 році. У 1938—1939 роках ОУН доклала найбільше зусиль для проголошення державності Карпатської України. З початком німецько-більшовицької війни в Україні діяли похідні групи ОУН. З їх праці постала Українська Національна Рада, український передпарламент; засновувалися газети, що закликали до боротьби з нацизмом і більшовизмом; практично на всіх українських землях відроджувалося державне життя. Під час війни ОУН зазнала масових розстрілів та арештів, що спонукало націоналістів взятися за зброю і в лавах Української Повстанської Армії боротися за визволення Батьківщини. Сьогодні ОУН зареєстрована як громадська організація. Вона видає газету «Українське Слово», часопис «Розбудова держави» та бюлетень «Сурма».

Наші Герої

Це провідники ОУН Євген Коновалець та Андрій Мельник. Це бойовики ОУН Василь Білас і Дмитро Данилишин. Це закатовані фашистами поети Олена Теліга й Олег Ольжич. Видатні націоналісти-революціонери — Я. Барановський, М. Сціборський, Р. Сушко, О. Сенік-Грибівський. Це тисячі підпільників і повстанців, які виборювали самостійну Україну.

Наша ідеологія

Ідеологією ОУН є український націоналізм — думка, воля і дія нації, спрямовані на розбудову незалежної держави на своїй етнічній території.

Наша мета

ОУН бореться за Українську Самостійну Соборну державу. Українська — це національна формою і змістом держава. Самостійна — це держава, що спирається на силу власного народу. Соборна — це держава, що єднає українців від «Сяну до Дону».

Якщо ти шануєш наше минуле, наших Героїв і готовий змагатися за нашу мету, — приходь до нас!

ОУН — історичний досвід нації

В історії українського національно-визвольного руху діяльність Організації Українських Націоналістів посідає особливе місце. Це один з найорганізованіших і наймасовіших етапів боротьби українського народу за власну державність.

ОУН постала у складних історичних і політичних обставинах. Поразка у 1922 році Української Народної Республіки (УНР), окупація більшовицькою Росією України, а водночас відхід частини українських земель до Польщі, Чехословаччини і Румунії фактично означали втрату перспективи вибороти самостійну Україну.

Основні політичні та інтелектуальні українські сили були зосереджені в еміграції. Їх кістяк становив загартований у боях за УНР військовий елемент, вояки і старшини української армії. На території Польщі і Чехословаччини почали утворюватися українські культурні й політичні центри, які мали зв'язок з поневоленою Україною і шукали оптимальні розв'язки пекучих національних проблем. Серед найвідоміших осередків слід відзначити Українську Військову Організацію (УВО).

УВО була заснована 1920 року. У своїй діяльності спиралася на українську військову традицію періоду УНР, відзначалася дисципліною й мала великий авторитет. На чолі УВО стояв полковник Євген Коновалець, колишній командир осадного Корпусу Січових Стрільців — частини Української Дієвої Армії.

У 1922 році серед українського вояцтва в Ліберці та Йозові (Чехословаччина) постала Група Української Національ-

ної Молоді. Головний акцент у діяльності цієї організації був зроблений на виховній та ідеологічній роботі, що спрямовувалася на подолання ворожих радянофільських і конформістських тенденцій, які час від часу проникали на еміграцію й були досить поширені в Західній Україні.

Восени 1925 року утворилася Легія Українських Націоналістів (ЛУН), яка виникла на основі менших і дрібніших молодіжних українських організацій Чехословаччини. Саме в ЛУН було вперше прийняте традиційне тепер уже вітання «Слава Україні!»

Процеси формування націоналістичних осередків відбувалися також у Західній Україні. Перша така організація виникла у Львові 1925 року. Організація дістала назву Група Української Державницької Молоді.

Наприкінці двадцятих років стало очевидним, що велика кількість ідейно споріднених організацій унеможлиблює ефективність їхньої діяльності. Постає питання про об'єднання всіх їх в одну організацію, структура та ідеологічне підґрунтя якої забезпечили б появу нової політичної сили, здатної підняти широкі маси на боротьбу за визволення України.

Розпочалися переговори між Групою Української Національної Молоді і Легією Українських Націоналістів. Було узгоджено спільну ідейну платформу та схвалено статут Союзу Організації Українських Націоналістів, на основі якого передбачалося об'єднати дві організації. 12 липня 1927 року було скликано збори Союзу та обрано його Управу, яку очолив Микола Сціборський. При цьому обидві організації поки що не саморозпускалися, а готували спільну конференцію, яка мала опрацювати й уніфікувати основні принципи

націоналістичної ідеології, на якій передбачалося об'єднати всі націоналістичні організації.

Така конференція відбулася в Берліні 3—7 листопада 1927 року. Це місце було вибрано не випадково, оскільки тут був осідок Начальної Команди УВО і жив Євген Коновалець.

У конференції взяли участь представники всіх діючих націоналістичних організацій еміграції і України. Головним підсумком Першої конференції Українських Націоналістів було обрання Проводу Українських Націоналістів (ПУН), до якого увійшли: Євген Коновалець, як голова, і члени: Дмитро Андрієвський, Володимир Мартинець та Микола Сціборський. Було створено секретаріат та референтури. Засновано офіціоз ПУН — журнал «Розбудова Нації».

Процес консолідації тривав. Наступним етапом стало проведення Другої конференції, яка відбулася на початку квітня 1928 року в Празі. На конференції було ухвалено рішення провести Конгрес Українських Націоналістів, який би остаточно завершив процес створення єдиної організації.

Підготовка до об'єднаною Конгресу тривала довший час. ПУН провів колосальну організаційну роботу. Було підготовлено проекти відповідних документів. Зокрема, десять головних тем мали стати предметом роботи Конгресу: сучасний стан українського народу; засади українського націоналізму; український націоналізм та інші ідеології; зовнішня політика України; державний устрій і державна влада в Україні; соціальне питання в Україні; питання культури і релігії; економіка України; військова справа; створення Організації Українських Націоналістів.

Конгрес розпочав роботу у Відні 29 січня 1929 року і тривав до 3 лютого. У ньому взяло участь 28 делегатів і двоє гостей. На-

ради відбулися організовано, що дало можливість обговорити широкий комплекс питань з передбачених проблем. На Конгресі постала Організація Українських Націоналістів. Було обрано керівний орган — Провід Українських Націоналістів, який очолив Євген Коновалець і до складу якого увійшли Микола Сціборський, Дмитро Андрієвський, Володимир Мартинець, Юліан Вассиян, Микола Капустянський, Петро Кожевників, Любомир Костарів; головним суддею став Ярослав Дуб, головою контрольно-ревізійної комісії — Ярослав Моралевич. Було схвалено Устрій ОУН, який, окрім організаційної структури, визначив ставлення ОУН до головних політичних, соціальних, економічних та культурних проблем життя України.

На українських землях ОУН діяла нелегально через за-конспіровану систему організаційних клітин. Добір до Організації був суворим. Перед прийняттям до лав ОУН людей ретельно перевіряли щодо їхньої ідейності та готовності вести небезпечну підпільну роботу. Кожен член ОУН складав присягу на вірність українській нації, Організації Українських Націоналістів та Проводові ОУН. Кожен член ОУН мав бути готовий віддати життя за ідеал — самостійну і соборну Україну.

На кінець першої половини 30-х років було здійснено кілька бойових акцій, які виразно заманіфестували готовність ОУН до непримиренної боротьби. Так було ліквідовано міністра внутрішніх справ Польщі Перацького, який особисто був відповідальний за так звану паціфікацію, що призвела до масових арештів і знущань з українців. Було виконано низку експропріаційних акцій, коли з державних польських установ вилучалися гроші для проведення революційної боротьби. ОУН ініціювала широкі саботажні акції, які підривали

польську економіку. Відбувалися постійні збройні сутички з поліцією.

Авторитет ОУН серед народу зростає, але паралельно посилювалися репресії окупаційної влади. Тільки за підозру в приналежності до ОУН українця могли ув'язнити до п'яти років. З метою придушення національно-визвольного руху було відкрито концтабір «Берега Картузька», куди кидали українських патріотів.

На кінець тридцятих років мережа ОУН поширилася з Галичини і Волині на Буковину й Закарпаття. Є припущення, що окремі члени ОУН проникали в підрадянську Україну.

На цей час припадають дві події, які відіграли визначальну роль в історії Організації Українських Націоналістів. У травні 1938 року в Роттердамі (Голландія) було вчинено смертельний напад на голову Проводу Українських Націоналістів полковника Євгена Коновальця. Замах здійснив спеціально підсланий більшовицький агент, який виконав пряме доручення Сталіна ліквідувати голову ОУН. Смерть Коновальця стала важким ударом для ОУН. Адже Коновалець був беззаперечним лідером Організації, мав величезний авторитет в Україні й світі, його постать була взірцем для нації.

Після смерті Коновальця, згідно з заповітом, Провід очолив полковник Андрій Мельник, його соратник з часів боротьби УНР та спільної праці в лавах УВО. У серпні 1939 року в Римі відбувся другий Великий Збір Українських Націоналістів, який затвердив А.Мельника на посаді голови ПУН.

Тим часом основні політичні події почали розгортатися в східній і центральній Європі. У 1938 році Мюнхенським договором була розчленована Чехословаччина. Українцям, які

проживали на території сучасного Закарпаття, вдалося добитися від Праги автономії, яка була їм обіцяна ще 1918 року, коли створювалася Чехословацька держава.

На Закарпатті діяли кращі кадри ОУН, а тому дуже скоро ОУН охопила своїми впливами політичне, економічне, культурне життя маленької автономії. У лютому 1939 року були проведені вибори до Союму Карпатської України, на яких перемогла коаліція самостійницьких сил, підтримувана ОУН. Але вже у березні 1939 року Німеччина окупувала Чехію. Словаччина проголосила незалежність під протекторатом Німеччини, яка віддала Угорщині Карпатську Україну. Щоб зберегти свою незалежність, Союм 15 березня 1939 року проголосив повну державну незалежність Карпатської України. У відповідь Угорщина ввела свої війська на Карпатську землю, щоб придушити волю українців Закарпаття жити державним життям. Створена членами ОУН «Карпатська Січ» більше місяця вела смертельну боротьбу з мадярськими окупантами. Однак сили були далеко нерівними. Карпатська Україна не встояла як незалежна держава.

Події в Карпатській Україні виявили справжнє ставлення німців до українського питання, а тому й позиція ПУН була виразно антинімецькою. ОУН самостійно почала готуватися до можливої війни, розраховуючи на власні сили і готуючись до зудару з німецьким нацизмом і російським більшовизмом.

Напередодні війни в ОУН стався розкол. Група молодих націоналістів на чолі з Степаном Бандерою, яка після окупації Польщі Німеччиною повернулася з тюрем і була відірвана від діяльності Організації, в ультимативній формі почала домагатися від ПУН та його голови полковника Мельника зміни так-

тики ОУН, а також усунення з ПУН кількох його членів. Конфлікт набрав гострих форм і призвів до розколу. Від ОУН відійшло середовище Бандери, яке в лютому 1940 року утворило «Революційний Провід ОУН» і перебрало собі назву ОУН-Р. (Пізніше — ОУН-Б; ОУН-СД.)

Розкол ОУН послабив національно-визвольний рух, але не зупинив визвольної боротьби.

З початком Другої світової війни в Україну вирушили похідні групи ОУН, завданням яких була організація українського політичного, економічного, культурного й церковного життя.

Важливим політичним здобутком ОУН було створення у Києві Української Національної Ради — державного інституту, який в умовах німецької окупації став виразником інтересів української нації. Після заборони діяльності УНРади її представники урочисто підписали акт злуки Київської УНРади з Національною Радою у Львові. До цього акту долучився Сойм Карпатської України. Таким чином постала Всеукраїнська Національна Рада.

Чималим досягненням похідних груп ОУН стало налагодження українського культурного і громадського життя в столиці, де виходив тижневик «Українське Слово», функціонувала Спілка українських письменників, низка інших громадських установ.

Активність ОУН не залишилася поза увагою німців. У 1942 році було ліквідовано Українську Національну Раду. Масові арешти прокотилися Україною. Загинула відома поетка, член ОУН Олена Теліга. У концентраційному таборі опинився А.Мельник.

Саме німецькі репресії дали могутній імпульс бойовим діям Української Повстанської Армії.

Втрати ОУН у війні були величезними. Зокрема, загинуло п'ятеро з дев'яти членів Проводу ОУН: Микола Сціборський, Омелян Сенік-Грибівський, Роман Сушко, Ярослав Барановський, Олег Кандиба-Ольжич. У роки війни загинуло 197 членів керівного активу ОУН. У цілому близько 5000 членів ОУН впали жертвами окупаційного терору.

Після війни основні сили ОУН були виведені за кордон. В Україні залишилися глибоко законспіровані відділи, що не припиняли діяльності аж до відновлення незалежності в 1991 році.

Основні зусилля своєї діяльності за кордоном ОУН спрямувала на консолідацію українських партій і організацій довкола одного політичного центру, яким згодом став Державний Центр Української Народної Республіки. ОУН розбудувала мережу громадських організацій, які оформилися у Світову Координаційну Раду Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій. З ініціативи провідника ОУН А. Мельника було створено Світовий Конгрес Вільних Українців, який об'єднав українців еміграції незалежно від їхніх політичних переконань і приналежності до тієї чи іншої партії.

Українські націоналісти підтримували тісний зв'язок з дисидентським рухом в Україні. Саме при їх сприянні на заході з'являлися твори, що розповідали про боротьбу українського підпілля. Так, у націоналістичному видавництві «Смолоскип» побачила світ книжка В'ячеслава Чорновола «Лихо з розуму», яка кидала правдиве світло на радянську дійсність і засвідчувала неперервність національно-визвольного руху.

На території УРСР ОУН діяла нелегально. І лише в серпні 1991 року український народ став свідком тріумфу ідеї, за яку боролася ОУН, — Україна стала незалежною державою.

Програма Організації Українських Націоналістів

Організація Українських Націоналістів визнає своєю ідеологією український націоналізм як сукупність поглядів про найвищу цінність людської спільноти — націю, що проживає як у межах Української держави, так і поза нею, як на своїх автохтонних землях, так і в діаспорі, і ставить своєю кінцевою метою побудову Української національної держави на засадах сучасних норм міжнародного права.

Український націоналізм формувався протягом ХІХ — початку ХХ ст. у середовищі кращих представників української нації. Із появою Організації Українських Націоналістів 1929 року під проводом полковника Є. Коновальця український націоналізм стає ідеологією ОУН.

ОУН визнає неподільною історію своєї Організації під цією назвою і пишається тим, що над усе ставила інтереси української нації і завжди захищала її від іноземних поневолювачів усіх мастей. ОУН і сьогодні розглядає український націоналістичний рух в єдності. ОУН відкрита для переговорів про єдність сучасного націоналістичного руху в Україні і вважає, що така єдність можлива на визнанні факту спільної для всіх його учасників ідеології націоналізму.

ОУН визнає, що на сучасному етапі українська нація переживає переломний момент своєї історії, який вирішить її подальшу долю в майбутньому. ОУН змушена констатувати, що нинішня влада в Україні не забезпечує умов для повно-

вартісного розвитку української нації у просторі й часі. В останні роки спостерігається дальша депопуляція українців, економічна політика спрямована на збагачення невеликої частини суспільства за рахунок збіднення переважної більшості населення. Економічні впливи є впливами прямої дії як на окремого громадянина, так і на будь-які об'єднання, корпоративні утворення, соціальні групи, націю в цілому, тому ОУН має всі підстави стверджувати, що в нинішніх умовах проти власне української нації як єдиного організму застосований чинник такої потужності та такої проникної здатності з негативними наслідками, який можна порівняти зі зброєю масового ураження, спрямованою проти Української держави та української нації як носія державності в цілому.

Тільки ідеологія націоналізму в сучасних умовах може запобігти процесам дальшого нищення української державності, тільки ідеологія націоналізму може консолідувати українську націю до відпорності, спрямувати її дії на перемогу в процесі побудови Української національної держави.

ОУН заявляє, що і свою подальшу діяльність будуватиме, виходячи з інтересів української нації, під гаслом:

Українська національна держава — спільне добро її громадян!

I. Ідеологічні засади

ОУН, створена Євгеном Коновальцем із соратниками шляхом злиття низки організацій націоналістичного спрямування, прийняла як ідейну основу своєї діяльності ідеологію українського націоналізму. За час свого існування з 1929 року ОУН розвинула і збагатила ідеологію націоналізму, успішно

модифікувала її відповідно до нових умов державотворення в незалежній Українській державі.

Центральним поняттям і найвищою цінністю в ідеології націоналізму є нація. Повноцінна, життєздатна нація — це етно-політична єдність, яка формується за умов територіальної єдності й цілісності на прадавніх етнічних землях внаслідок розвитку специфічного для кожної нації способу господарського освоєння цих земель, культурної єдності, що включає в себе єдність мовну, релігійну, спільність та тяглість традицій, звичаїв, обрядів. На цьому ґрунті формуються єдність основних суспільних цінностей, почуття національної ідентичності, відчуття спільності історичної долі, відповідальності за країну, зв'язок між поколіннями «мертвих, живих і ненарождених», за геніальним висловом Т. Шевченка

Самозахист нації, її оптимальний історичний розвиток серед інших забезпечуються надзвичайно важливою соціальною інституцією, яка відіграє також вирішальну роль у самому формуванні нації, — незалежною національною державою. Саме тому нація і держава нероздільні, для націоналіста в ієрархії цінностей держава посідає одне з чільних місць.

Націоналізм можна визначити як думку, волю та дію нації, спрямовані на творення і зміцнення національної держави на власній етнічній території. Цим визначенням підкреслюються основні аспекти ідеології націоналізму: раціонально-теоретичний, вольовий і діяльний, що мають існувати у збалансованій, гармонійній єдності, а не протиставлятися один одному.

Ідеологія українського націоналізму на самих початках свого розвитку в своїх організованих формах розв'язала також фундаментальну проблему взаємовідносин особи і нації. Повноцінна нація може існувати лише за умови розвитку вільної, самодіяль-

ної, творчо активної особи, що усвідомлює цінність нації як вищий і природний тип людської спільноти і готова до жертвовного служіння нації. Особа і нація в ідеології українського націоналізму — не антагоністи. Нація — найвища цінність для особи, водночас особа — найвища цінність для нації.

Непохитним переконанням українського націоналізму є теза, що сама лише спільність громадянства аж ніяк не може стати достатнім інтегруючим чинником у розбудові держави, тобто ідея так званої політичної нації не може стати рушієм в Україні. Необхідна значно глибша форма національної єдності, яка спирається на всю суму культурних надбань нашої країни. Українська культура, мова, менталітет, український досвід правової організації суспільства, що виростав з орієнтацією на європейські зразки і на європейський цивілізаційний досвід, — ось чинники, які можуть забезпечити успішний процес державотворення на нашій землі.

Український націоналізм приймає як фундаментальний принцип самоорганізації буття в Україні принцип поваги до національних меншин і необхідність проведення політики сприяння їхньому культурному розвитку. Водночас український націоналізм вважає, що не контрольовані державою деструктивні щодо будь-якої культури впливи російської масової псевдокультури шкодять Україні. Культ моральної розгнужданості, насильства, порнографії неприпустимо переносити на український ґрунт.

Ґрунтуючись на цих положеннях, Організація Українських Націоналістів:

— визнає верховенство інтересів української нації як спільноти, об'єднаної усвідомленим єдиним культурно-психологічним підґрунтям, над інтересами класів та партій;

— виходить з того, що кожна нація є унікальною та неповторною і цим цінною для світової культури;

— стверджує, що тільки в Українській національній державі українська нація може досягти найвищого розквіту, здатна виробляти свої унікальні духовні цінності, які є складовою частиною духовної скарбниці людства;

— вважає, що сучасна Українська держава може розвиватися лише тоді, коли в межах державних кордонів діятиме консолідована національна цілісність українців, яка усвідомлюватиме необхідність підтримувати державу. Головним завданням ОУН є формування всіх конструктивних дій єдиної української спільноти на всій території України на базі корінної нації;

— ставить своїм завданням впливати на владу таким чином, щоб вона діяла в інтересах усієї української нації, а не окремих її частин або національних меншин;

— вважає, що сильна нація потребує розвинутої, національно свідомої, духовно багатой людської особистості. Узгодження інтересів і прав нації з інтересами і правами особи може бути досягнуте на основі дотримання традиційних для українців принципів християнської етики і моралі та на засадах Конституції України;

— визнає оптимальним інструментом, здатним забезпечити прогрес української нації в сучасному світі, модель національної держави, заснованої на культурній самобутності українського народу в контексті європейської культури. Пройшовши шлях національного державотворення, природного для Європи, Україна зможе стати на рівень постіндустріальних суспільств;

— виходить із того, що в національній за суттю державі створюються умови для вільного функціонування ринкової економіки,

демократичного ладу, дотримання людських прав, що національна гідність і гідність особи нерозривно пов'язані між собою;

— стверджує, що національний характер Української держави забезпечується державотворчою діяльністю корінної нації, яка протягом багатьох сторіч розвивала на своїй етнічній території цілісний господарський лад, витворила свою власну культуру, має власну історію, релігійні вірування і традиції та дала назву країні;

— протидіє тим політичним силам в Україні та за її межами, які явно або приховано продовжують політику етноциду української нації та намагаються підірвати незалежність Української держави. Вона непримиренна до тих, хто активно чи пасивно сприяє творенню так званої «політичної» нації, позбавленої українських етнічних ознак;

— підтримує ідею соборності української нації. Підтримуючи принцип недоторканності кордонів, ОУН відзначає, що в нинішніх умовах ідея соборності набуває духовного змісту — єднання всіх українців в Україні та поза її межами на основі почуття культурно-психологічної єдності;

— виступає за державну підтримку в забезпеченні потреб і прав українців діаспори, які впливають із Загальної декларації прав людини і Конвенції про забезпечення прав національних меншин у країнах їх поселення;

— вважає, що українська нація як суб'єкт міжнародного права і важливий позитивний чинник загальнолюдського поступу має виявляти готовність до широкої й активної міжнародної співпраці на засадах рівності і взаємоповаги. Водночас традиційна орієнтація українського націоналізму на власні сили і пріоритет національних інтересів має залишитися ос-

новоположним принципом функціонування Української держави на міжнародній арені.

II. Економічна політика

Економіка України є другим за важливістю (після політичного суверенітету) і першим за потужністю впливу чинником на всі без винятку складові українського суспільства.

ОУН і надалі вживатиме всіх заходів впливу на владу з метою її переорієнтації на корінні інтереси української нації в галузі економіки.

Корінними інтересами української нації на сучасному етапі в галузі економіки є:

- забезпечення кожному рівних стартових можливостей при організації власної справи;
- проведення справедливої приватизації землі. Земля повинна бути передана тим, хто на ній господарює;
- виведення економіки з тіньового режиму;
- створення потужного шару малих та середніх приватних підприємств.

Головними принципами при здійсненні економічних реформ мають бути:

- раціональне поєднання ринкових регуляторів і вільної добросовісної конкуренції зі стратегічним державним плануванням;
- збалансованість економічної ефективності зі справедливим розподілом прибутку;
- збалансованість капіталу і праці, грошової маси і товару, бюджетних видатків і надходжень.

З метою виведення України з економічної кризи ОУН пропонує:

— проінвентаризувати майно України, розібратися в його оцінці, власниках. При потребі — дооцінити, включивши в його вартість ціну землі, на якій воно перебуває;

— замість ПДВ запровадити податок «бюджетних націнок» з продажу продукції й товарів народного споживання. Бюджетні націнки повинні бути різними на різний товар — від 5—7% на товари першої потреби до 30—60% на престижні товари, алкоголь, тютюнові вироби тощо;

— розібратися з паритетом цін на сільськогосподарську і промислову продукцію власного виробництва. Для цього передбачити шкалу регіональних цін, у яких передбачити однаковий рівень рентабельності (на рівні 25—30%). Ці ціни використати як базові для економічних розрахунків, у тому числі — для визначення величини мінімальної зарплати і мінімального прожиткового мінімуму;

— відновити діяльність пенсійних, страхових та статутних фондів;

— проіндексувати видані в 1990—1994 рр. кредити фізичним особам, які пізніше були повернуті без переоцінки з урахуванням рівня інфляції. Це дасть змогу поновити систему державних кредитних ресурсів й істотно знизити (до 20—25%) банківські ставки за кредит. Цим самим підвищиться в 3,5—4 рази ціна робочої сили;

— спростити податкову політику, що, зокрема, зумовило б значне скорочення управлінського апарату цієї системи;

— жорстко лімітувати парк службового легкового транспорту;

— у банківській системі слід відновити функціонування комерційного кредиту, вексельного і чекового обігу, індексування виданих кредитів при їх поверненні, депозитів відповідно до курсу конвертованості валюти;

— за рахунок відтворених пенсійних фондів (як бази кредитних ресурсів та інших джерел) слід форсовано відновити державні закупки, здійснювати кредитування сільського господарства, підприємств (малого і середнього бізнесу) з виробництва товарів народного споживання;

— стратегічним завданням має стати стимулювання та підтримка інноваційного процесу, розвиток високих, орієнтованих на споживача, технологій та вирівнювання економічного потенціалу регіонів.

III. Соціальний захист

Діяльність ОУН в царині соціального захисту нації має відбуватися в напрямках:

- законодавчому;
- на регіональному та місцевому рівнях.

Активно працюючи над розв'язанням соціальних проблем, ОУН буде:

— домагатися від Уряду та Верховної Ради України проведення такої економічної політики, яка б гарантувала зростання життєвого рівня української нації, забезпечувала робочими місцями працездатне населення України і поклала край безробіттю в державі та затримкам виплати пенсій і зарплат;

— наполягати на формуванні державного бюджету за принципом «знизу вгору», а не «згори вниз», що приведе до збільшення місцевих бюджетів і, як наслідок, до зростання соціальних виплат населенню;

— вимагати проведення ефективної земельної реформи, внаслідок якої кожен селянин зможе отримати у приватну власність землю і техніку, а водночас держава повинна

вирівняти і в подальшому дотримуватися справедливого паритету цін на пальне і сільськогосподарську продукцію;

— домагатися від Уряду неухильного виконання ст. 49 Конституції України про право громадян на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування, а також ст. 53 про доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної, середньої, професійно-технічної і вищої освіти в державних навчальних закладах;

— вимагати від Президента України, Верховної Ради України та Уряду рішуче поставити перед Росією питання про повернення Україні 130 мільярдів доларів, які ще в 1991 році було переведено з оцпадних книжок українських вкладників у московський центральний банк і які так і не повертаються громадянам нашої держави;

— наполягати на ухваленні Верховною Радою України Закону про відшкодування втрат громадянам, які постраждали внаслідок недобросовісної діяльності довірчих товариств, та створенні для цієї мети позабюджетного Фонду компенсації ошуканим вкладникам трастів та інших небанківських установ;

— вимагати ухвалення нової редакції Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів» з огляду на те, що нинішній Закон про захист інвалідів є морально застарілим і практично не діє;

— вимагати від Уряду перегляду розміру грошових виплат одиноким та багатодітним матерям і дітям-інвалідам;

— наполягати на ухваленні Закону «Про жертви нацистських переслідувань», який мусить дати правове визначення категорії «остарбайтерів» і дасть змогу колишнім жертвам фашизму отримати грошову компенсацію від Німеччини;

— наполягати на внесенні (окремим рядком) до кожного річного Державного бюджету коштів на будівництво житла для молоді та надання кредитів молодим сім'ям (зокрема, кредитів на освіту);

— вимагати ефективного проведення пенсійної реформи, зокрема ліквідації так званої «зрівнялівки» — розмір пенсії кожної людини має бути адекватним її трудовому стажу та умовам праці; мають бути ліквідовані соціальні пільги колишнім кагебістам, високим партійним чиновникам;

— наполягати на встановленні соціальної справедливості щодо ветеранів Другої світової війни — держава мусить забезпечити належний соціальний захист борцям за волю України (волякам ОУН і УПА, колишнім політ'язням, депортованим та ін.);

— вимагати дотримання в країні реальної гендерної рівності, політико-правової і соціально-економічної захищеності жінки в суспільстві;

— домагатись вирішення на законодавчому та виконавчому рівнях усіх інших питань, які стосуються соціального захисту українського народу.

Діяльність ОУН у справі соціального захисту населення на регіональному та місцевому рівнях передбачає:

— конкретну допомогу членів ОУН громадянам України у вирішенні їхніх соціальних проблем на місцях;

— участь членів ОУН у розробці регіональних проблем соціального захисту різних категорій населення — багатодітних, ветеранів, чорнобильців та ін.;

— надання членами ОУН правової допомоги населенню, оскільки серед головних причин нинішньої соціальної ситуації є і правова некомпетентність громадян у питаннях соціального захисту;

— активну діяльність депутатів місцевого рівня, які є членами ОУН, у справі вирішення соціальних проблем у конкретному селі й місті;

— проведення спільних заходів із громадськими організаціями, які займаються вирішенням соціальних проблем населення, доведення до відома широкої громадськості та ЗМІ правдивої інформації, що стосується соціального становища на місцях;

— інші заходи, які мають на меті допомогти людям і кожній конкретній людині зокрема у захисті її соціальних прав, гарантованих Конституцією.

IV. Регіональна та етнонаціональна політика

Українській державі дісталися у спадок від колишньої імперсько-тоталітарної системи такі вади, як регіоналізм і сепаратизм. Причини цих явищ — у минулому, але саме вони, як наслідок штучної нерівномірності розвитку економічного, культурного та наукового потенціалу, є джерелом між-регіональної напруженості та непорозумінь щодо корінних питань національного буття, пріоритетів національних інтересів — як економічних, так і військово-стратегічних та геополітичних. Одним із своїх деструктивних наслідків така спадщина має нічим не виправдану політико-правову диференціацію суб'єктів самоврядування в Україні, зокрема надання особливого статусу місту Севастополю та надання територіальної автономії Криму, що суперечить конституційній нормі унітарності Української держави. У своїй діяльності ОУН послідовно домагатиметься, щоб політико-правові реалії в Україні були приведені у відповідність до конституційного положення про унітарний устрій нашої держави.

Організація Українських Націоналістів:

— і надалі обстоюватиме відновлення історичної справедливості щодо депортованого московським режимом кримсь-

котатарського народу. Ми будемо підтримувати облаштування кримських татар на їхній історичній землі — в Криму. ОУН домагатиметься надання кримським татарам статусу культурно-національної автономії на території Криму;

— вважає невідкладним завданням Верховної Ради створення правової основи міграційної політики України, яка враховувала б міжнародний досвід у цій сфері й гарантувала пріоритет інтересів титульної нації. Завдання виконавчої влади — забезпечити ефективну діяльність міграційних служб;

— стверджує, що ні історичних, ані етнополітичних підстав для втілення принципів федералізму в українському суспільно-політичному та етнонаціональному житті немає. ОУН і надалі змагатиметься за послідовне і неухильне впровадження в національну політику держави тих засад, які сприяють внутрішній інтеграції. Такими засадами найперше є економічні, соціальні, культурно-гуманітарні та інформаційно-інтелектуальні чинники, що формуються і циркулюють в умовах законодавчо регульованого ринку, інформаційного обміну та культурного взаємозбагачення;

— виходить із того, що першочерговий пріоритет у здійсненні цих програмових засад ОУН вбачає в утворенні та зміцненні вільного самодостатнього національного ринку, здатного бути конкурентоспроможним на ринках міжнародних товарів, капіталів і послуг. Національний ринок є могутнім важелем для формування модерної нації. Зовнішня інтеграція можлива лише на засадах внутрішньої цілісності економічної системи;

— вимагає скоординованих зусиль владних структур у напрямку створення захищеного українського культурного та інформаційного простору.

V. Зовнішня політика

Геополітична орієнтація ОУН — це стратегічні інтереси України у міжнародній сфері.

Сутність зовнішньої політики України на сучасному етапі має полягати в її здатності відстоювати власні національні інтереси і забезпечувати країні міжнародну безпеку. Пріоритетним є створення модерної геополітичної концепції України на XXI століття. Зовнішньополітична діяльність України має спрямовуватись на забезпечення її національних інтересів та безпеки шляхом підтримання взаємного співробітництва з різними державами за загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права на засадах принципу україноцентризму.

У галузі зовнішньої політики ОУН виступає за:

- установаження геополітичного статусу Української держави, сумірного з її потенційними можливостями і реальними політичними впливами;

- пріоритет національних інтересів у зовнішній політиці та самостійний зовнішньополітичний курс Української держави, побудований на принципах її належності до європейського континенту взагалі і Центральної Європи зокрема;

- активне відстоювання політичних і економічних інтересів у регіонах, стратегічно важливих для України;

- підвищення ролі України в загальноєвропейському політичному процесі;

- враховування чинників зовнішньополітичної безпеки України;

- підвищення статусного рівня Української держави в ООН та інших міжнародних структурах;

- інтеграцію України в європейські політичні та економічні структури;

— всебічний розвиток політичної, економічної, інформаційної, наукової, військової співпраці в межах Центрально- й Східноєвропейського регіону (Центральноевропейська Ініціатива, Центральноевропейська Зона Вільної Торгівлі та Парламентська Асамблея Чорноморського Економічного Співробітництва);

— формування під неформальним лідерством України об'єднання країн балто-чорноморської смуги з метою витіснення з регіону російського впливу;

— врахування великих потенційних можливостей співпраці з державами Євроарктичного регіону (Норвегією, Данією, Фінляндією, Швецією, Ісландією);

— розширення контактів з країнами «великої сімки», Центрально-Східної Європи, Латинської Америки;

— активне проникнення української дипломатії в Близькосхідний, Африканський та Азіатсько-Тихоокеанський регіони, регіони Латинської Америки;

— формування активної політики партнерства з лідерами арабського світу та іншими впливовими в регіоні арабськими країнами;

— зміцнення стратегії розвитку міжнародних відносин у бік потенційних стратегічних партнерів України — Канади, Аргентини, Бразилії, Індії;

— розвиток двосторонніх взаємовигідних відносин із новими незалежними державами;

— вихід України з СНД;

— міжнародний осуд злочинного геноциду чеченського народу, здійснюваного Росією;

— залучення до роботи в МЗС молодшої генерації, призначення на відповідальні дипломатичні посади виключно за ділової якості;

- активне формування українською дипломатією позитивного образу України у світі;
- створення необхідних правових, економічних і соціальних умов для якомога швидшого вступу України до ЄС, СОТ, ГАТ;
- послідовне зближення з Північноатлантичним союзом для гарантування безпеки Української держави у геополітичному контексті загальноєвропейської безпеки;
- адаптацію зовнішньополітичного курсу держави відповідно до національних інтересів України.

ООН виступає проти:

- розв'язання міждержавних і міжнаціональних конфліктів воєнними засобами;
- агресії однієї держави проти іншої та порушення національного суверенітету;
- вирішення міжнародних проблем за рахунок національних інтересів України, поступок і компромісів, що негативно позначаються на міжнародно-правовому становищі України;
- порушення прав корінної нації, людини і національних меншин;
- авторитаризму, тоталітаризму, реанімації в будь-якій формі комунізму і фашизму;
- спроб російських шовіністів усіх гатунків відновити імперію в будь-якій формі, намагань Росії включити Україну до своєї «сфери впливу».

VI. Наука, освіта, культура

Позицією ООН у галузі науки, освіти і культури є забезпечення умов для збереження інтелектуального потенціалу

нації, який є довготривалою гарантією добробуту й інтелектуальної безпеки України. ОУН занепокоєна тим, що:

- спостерігається масовий відплив з України високоінтелектуальних кадрів;
- у сфері інтелектуальної праці не створені сприятливі умови для самореалізації висококваліфікованих фахівців;
- відсутнє суспільне замовлення у сфері державного управління на національно свідомих висококваліфікованих фахівців.

ОУН наголошує на потребі докорінної зміни ставлення держави до науки, освіти, культури і до працівників цієї сфери, які є інтелектуальним надбанням країни, забезпечують довготривалі гарантії добробуту й могутності України.

Кризовий стан наукових інститутів Національної академії наук України має бути подоланий. НАН України повинна бути осередком фундаментальної науки, інтегруючим і координуючим центром для всіх наукових установ і має бути ґрунтовно реформована в напрямку зближення академічної та університетської освіти задля того, щоб ефективно використати увесь науковий потенціал України. Ніщо не може виправдати занедбання потужного науково-технічного інтелектуального потенціалу України, який створювався десятиліттями і зарекомендував себе досягненнями світового рівня.

В Україні має бути створена достатня кількість виховних та освітніх установ, яка б повністю забезпечувала потреби громадян України задля інтеграції держави у світовий культурно-освітній простір.

Змістом і головною метою виховання та освіти повинна стати гуманістична орієнтація на високий духовний розвиток

національно свідомої людини, творче засвоєння нею цінностей української і світової культури.

В українській системі освіти мають функціонувати такі ланки: материнська (родинна школа на традиціях української етнопедагогіки), дошкільні установи, початкова школа, базова (обов'язкова середня) школа та вищі навчальні заклади.

Пріоритетними мають бути напрямки, спрямовані на опанування комп'ютерної грамоти всім населенням держави. Українська система виховання з дитинства має прищеплювати ініціативність, розкутість мислення, прагнення до самовираження, творчої активності. Це сприятиме вихованню покоління громадян активної життєвої позиції, з почуттям національної гідності й широкими демократичними поглядами. Міністерство освіти і науки України має відповідати за якість і наукову об'єктивність змісту навчального процесу, поширення комп'ютерної грамотності.

Вища освіта в Україні повинна бути доступною кожному і здійснюватися за його вибором. Водночас в умовах ринкової економіки випереджаючими темпами має розвиватися система персональних стипендій, щоб кожна здібна людина могла здобути вищу освіту незалежно від матеріального рівня її сім'ї.

Українська держава має звернути особливу увагу на відродження національної культури і духовного буття народу відповідно до давніх традицій і вимог сучасного поступу, рішуче усувати наслідки русифікації. Слід сприяти розвитку української масової культури. Необхідно ухвалити закон про захист української культури та програму її розвитку, запровадити гнучку податкову систему для її захисту.

ОУН вважає, що назріла потреба ухвалити в новій редакції Закон про мови в Україні, яким передбачити адміністративну

й судову відповідальність за порушення ст. 10 Конституції України, забезпечити повноцінне функціонування української мови в усіх сферах державного й суспільного життя, захистити її від іншомовних засмічень, закріпити правописні норми української мови та транскрипцію українських власних назв у перекладі іноземними мовами.

Держава мусить забезпечити пріоритет українському книгодрукуванню та українській пресі. Потрібно запровадити суворий контроль за дотриманням мовного режиму на телебаченні, радіо й інших засобах масової інформації.

Держава повинна домагатися повернення вивезених і привласнених іншими державами українських культурних та історичних цінностей, відшкодування за знищені пам'ятки архітектури, архівні фонди, музейні експонати, зокрема гетьманські клейноди.

VII. Релігія і церква

В ієрархії вселюдських цінностей головними є Божі закони, які віками формували менталітет української нації, її світогляд і весь комплекс людських стосунків і звичаїв.

ОУН підтримує конституційне право громадян на свободу світогляду і віровизнання. Однак ОУН звертає увагу на те, що держава може обмежити здійснення цього права в інтересах охорони здоров'я і моральності населення, захисту прав і свобод інших людей, які виникають у ряді випадків у зв'язку з діяльністю ряду новоутворених релігійних організацій.

Держава повинна сприяти створенню Єдиної Помісної Української Православної Церкви. ОУН визнає право вільного розвитку церков, які діють у згоді з законами України, але ОУН вважає неприпустимим існування в Україні церков та

релігійних організацій, діяльність яких не відповідає національним інтересам Української держави.

Слід усіляко запобігати міжконфесійним конфліктам, які стимулюються ворожими українській незалежності силами.

Держава має дозволяти релігійне навчання в загально-освітніх школах, а також відкриття конфесійних парафіяльних шкіл. Освіта, здобута в навчальних закладах українських конфесій, має офіційно визнаватися державою.

Держава мусить забезпечити всім віруючим відправлення релігійних обрядів під час проходження військової служби. На посади капеланів у війську не повинні призначатися служителі УПЦ Московського патріархату.

VIII. Національна безпека України

Під національною безпекою ОУН розуміє комплекс ідеологічних, економічних, міжнародних, екологічних, військових заходів, спрямованих на збереження територіальної цілісності, політичної, ідеологічної та економічної незалежності, подальший розвиток Української національної держави з метою забезпечення усіх духовних, економічних та соціальних потреб українського народу.

Основою діяльності ОУН є робота з особовим складом, виховання почуття належності до української нації, почуття господаря на своїй землі, потреби захисту її від зовнішньої агресії та від внутрішніх антиукраїнських, антидержавних сил.

Організація Українських Націоналістів у питаннях національної безпеки:

— здійснюватиме свою діяльність на основі тісної співпраці з керівництвом силових відомств та ознайомлення його з історією українських визвольних змагань, з іде-

ологічними основами українського націоналізму, з основними напрямками українського державотворення;

— розуміє національну безпеку України як цілісну систему взаємопов'язаних правових, політичних, економічних, екологічних, соціальних, військових, інформаційних та духовних гарантій, спрямованих на утвердження незалежної, демократичної, правової, національної Української держави;

— вважає, що концепція національної безпеки повинна не лише ефективно спрацювати в разі загрози, а й об'єднувати українську націю навколо національної ідеї, мобілізуючи її на якнайшвидшу розбудову власної міцної держави. Національна безпека держави потребує відродження та виховання у молодого покоління національної свідомості й самоповаги, шанування історичних цінностей;

— розглядає Збройні сили України як національну армію, що спирається на героїчні традиції українського війська; у вихованні національної самосвідомості українських воєнків має бути використаний багатий досвід визвольних змагань за самостійну Українську державу;

— пропонує здійснити поступовий перехід Збройних сил України на професійну основу;

— сприятиме забезпеченню виконання ст. 65 Конституції щодо виконання обов'язку дорослого дієздатного населення здійснювати збройний захист держави;

— сприятиме розробці концепцій підготовки резерву Збройних сил України в разі зовнішньої агресії. ОУН сприятиме допризовному вихованню молоді;

— виступає за зміну пріоритетів у фінансуванні фундаментальних наук і новітніх досліджень у військових галузях, за фінан-

сування новітніх видів озброєнь, зокрема авіаційних комплексів, засобів ППО, корабельних озброєнь;

— вимагає чітко сформулювати військову доктрину України як систему поглядів керівництва держави на стратегічний розвиток економіки, ідеології, внутрішньої і зовнішньої політики, розвиток Збройних сил та інших силових структур для забезпечення недоторканності кордонів та незалежності держави;

— вважає, що для успішного розвитку обороноздатності держави необхідно розробити нову військову доктрину України, глибоко проаналізувавши досвід сучасних війн, нові військові концепції різних держав, зокрема — концепцію розосередження військових дій.

Військова доктрина України має передбачати:

а) мінімально необхідну кількість військових частин (підрозділів, екіпажів), яким треба створити умови для повноцінної бойової підготовки;

б) запровадження матеріальних стимулів військовим за досягнуті успіхи у бойовій підготовці;

в) впровадження досвіду військовослужбовців, що брали участь у бойових діях і миротворчих операціях.

ОУН виступає за радикальну кадрову реформу ЗСУ. Необхідно ліквідувати диспропорції між кількістю солдатів (сержантів) і офіцерів, між кількістю молодших і старших офіцерів, зняти кількісні обмеження на вступ жінок до вищих військових навчальних закладів. Потрібно збільшити набір до Національної академії оборони України офіцерів Внутрішніх військ, Прикордонних військ, Служби безпеки, військ Цивільної оборони, які залучатимуться до виконання оборонних завдань.

ІХ. Українська діаспора

ОУН високо оцінює роботу українських громадських організацій як у Східній, так і Західній діаспорі. ОУН відзначає, що саме завдяки діяльності багатьох свідомих українців Західної діаспори вдалося зберегти безперервність національно-демократичних ідей, які виявились у наукових дослідженнях, у діяльності українських громадських організацій, у прагненні тисяч і тисяч безкорисливих українців допомогти Україні здобути незалежність і утвердитися як національній, соборній, суверенній, самостійній державі. В останні роки активізувалося прагнення українців Східної діаспори організувати своє національно-культурне життя у країнах їхнього поселення.

Для зміцнення зв'язків України зі Східною та Західною діаспорою ОУН вважає за потрібне:

- надалі проводити активну роботу з українськими громадськими організаціями в усіх країнах світу;
- ініціювати ухвалення Закону України про статус іноземного громадянина України;
- утворити у складі Департаменту у справах національностей та міграції Міністерства юстиції України спеціальний відділ роботи з українською діаспорою;
- звернутися до Кабінету Міністрів України з пропозицією поновити роботу над опрацюванням Національної програми «Українська діаспора 2000—2005» для визначення пріоритетних напрямків політики держави щодо української діаспори;
- розробити міжнародно-правову базу захисту прав українців у країнах їх поселення, особливо — в Росії, Прибалтиці, країнах Східної, Центральної та Південної Європи.

Статут

Організації Українських Націоналістів (ОУН)

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Організація Українських Націоналістів (ОУН) є всеукраїнською громадською організацією — продовжувачем історичних традицій створеної в 1929 році Організації Українських Націоналістів, яка діє на засадах добровільності, рівноправності, самоврядування, спільності інтересів її членів та об'єднує громадян України, громадян інших держав і осіб без громадянства з метою виконання цілей та завдань, передбачених цим Статутом. ОУН є неприбутковою організацією.

1.2. Діяльність ОУН поширюється на територію України.

1.3. ОУН діє в рамках Конституції України, чинного законодавства та цього Статуту.

1.4. ОУН є юридичною особою з моменту державної реєстрації в Міністерстві юстиції України 24 вересня 1993 року. ОУН має відокремлене майно, самостійний баланс, круглу печатку зі своїм найменуванням та емблемою, власний прапор, штампи, фірмові бланки та інші необхідні для функціонування атрибути, зразки яких затверджуються Проводом Українських Націоналістів (надалі ПУН), рахунки в банках України, може від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав і нести обов'язки та бути позивачем і відповідачем у судах загальної юрисдикції, арбітражних судах, третейських судах і Конституційному суді.

1.5. Символіка ОУН зареєстрована в порядку, установленому законодавством України (Свідоцтво №41 від 9 лютого 1994 р.).

1.6. Місце перебування керівних органів ОУН — столиця України місто Київ.

II. МЕТА І ЗАВДАННЯ ОУН

2.1. Основною метою діяльності ОУН є сприяння розбудові на засадах українського націоналізму незалежної, національної, правової, демократичної, Соборної Української держави, відродженню і збагаченню традиційних українських національних цінностей, утвердженню гідного місця для української нації у європейській співдружності народів, захист законних соціальних, економічних та інших спільних інтересів своїх членів.

2.2. Завданнями ОУН є сприяння забезпеченню невідворотності самостійницького державного розвитку України та утвердженню української нації як засадничого чинника державотворчого процесу, утвердженню демократичних прав і свобод, достойного рівня життя та поваги до особистої гідності кожного громадянина Української держави, розвитку ефективної ринкової економіки на засадах рівних можливостей всіх учасників матеріального і духовного виробництва, утвердженню української мови як державної в усіх сферах суспільного життя, всебічному розвитку української культури, науки та освіти.

2.3. Для виконання статутних завдань у встановленому порядку ОУН:

а) поширює ідеї українського націоналізму, заснованого на національно-державних інтересах, духовних, культурних

цінностях та етнічно-психологічних особливостях української нації;

б) сприяє утвердженню України на міжнародній арені;

в) бере участь у розробці та впровадженні програм, спрямованих на відродження українських історичних, героїчних, культурних, релігійних, політичних, громадських, виховних, освітніх, економічних, психологічних, правничих, родинних традицій;

г) виступає учасником цивільно-правових відносин;

г) представляє і захищає свої законні інтереси та законні інтереси своїх членів у громадських, державних та міжнародних органах чи організаціях;

д) створює установи чи організації та засновує підприємства зі статусом юридичної особи;

е) може одержувати від органів державної влади й управління та органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для реалізації своїх цілей і завдань, вносить до цих органів пропозиції з питань, які становлять коло інтересів ОУН;

є) поширює інформацію і пропагує свої ідеї та цілі; засновує засоби масової інформації;

ж) може засновувати або вступати в міжнародні громадські (неурядові) організації, утворювати міжнародні спілки об'єднань громадян, підтримувати прямі міжнародні контакти і зв'язки, укладати відповідні угоди, а також брати участь у здійсненні заходів, що не суперечать міжнародним зобов'язанням і законам України;

з) організовує конференції, семінари, лекції, виставки, курси та інші громадські заходи на безоплатній основі;

и) бере участь у суспільно-політичній діяльності, може на добровільних засадах засновувати або вступати з іншими об'єднаннями громадян у спілки (союзи, асоціації тощо), входити в блоки і коаліції, укладати з ними угоди про співробітництво і взаємодопомогу, підтримувати кандидатів у президенти України, народні депутати України, депутати органів місцевого самоврядування, проводити в установленому законодавством України порядку масові заходи (збори, демонстрації, мітинги тощо);

і) співпрацює з ідеологічно спорідненими організаціями (молодіжними, студентськими, жіночими, науковими, освітніми, ветеранськими, військово-спортивними, спортивними та ін.);

ї) розповсюджує друковану продукцію, періодичні видання за межі України з інформаційною метою на безоплатній основі;

й) розповсюджує інформацію і пропагує свої ідеї та цілі, використовуючи для цього засоби масової інформації, друковані видання, в тому числі засновані Організацією Українських Націоналістів;

к) безоплатно розповсюджує видавничу продукцію наукового, пропагандивного характеру з освітньою, культурною, просвітньою, науковою та благодійною метою.

III. ЧЛЕНСТВО В ОУН

3.1. ОУН має фіксоване індивідуальне членство та колективне членство.

3.2. Членство в ОУН є добровільним.

3.3. Членами ОУН можуть бути особи віком від 16 років, які визнають Програму та Статут ОУН і дотримуються їх, викону-

ють рішення керівних органів ОУН, пройшли кандидатський термін, склали Присягу члена ОУН, сплачують членські внески, перебувають на обліку в первинній або територіальній організації ОУН та беруть безпосередню особисту участь у їх діяльності.

3.4. Колективне членство в ОУН надається в порядку, передбаченому чинним законодавством України, та на основі Статуту ОУН і Правильника, затвердженого ПУН.

3.5. Прийняття в індивідуальні члени ОУН:

а) прийняття кандидатом у члени ОУН здійснюється на підставі особистої письмової заяви за рекомендацією двох членів ОУН;

б) члени ОУН, що дають рекомендацію, несуть перед Організацією відповідальність за ідейні, моральні та ділові якості осіб, яких вони рекомендували до вступу в ОУН;

в) особи, які виявили бажання стати членом ОУН, мають пройти кандидатський стаж терміном шість місяців. Після завершення цього терміну провід обласної організації ОУН вирішує питання їх прийняття в члени ОУН. Якщо за час проходження кандидатського стажу кандидат не виявив себе, порушував Статут ОУН, він може бути виключений із кандидатів у члени ОУН;

г) складання Присяги члена ОУН без проходження кандидатського стажу та рекомендації проводу обласної організації ОУН допускається у виняткових випадках за процедурою, передбаченою Правильником, затвердженим ПУН.

3.6. Прийняття в колективні члени ОУН здійснюється Проводом ОУН на підставі відповідної угоди, схваленої Проводом ОУН, яка діє протягом обумовленого терміну і може бути подовжена або припинена за ініціативою однієї з сторін.

3.7. Вибуття з членів ОУН відбувається за власним бажанням або за рішенням Проводу ОУН у разі порушення вимог

цього Статуту, відповідно до Правильника, затвердженого ПУН. Несплата членських внесків без поважних причин протягом шести місяців підряд є підставою для розгляду питання про припинення членства в ОУН.

3.8. Вибуття з колективних членів ОУН відбувається згідно з процедурою та за обставин, передбачених відповідною угодою, схваленою Проводом ОУН.

3.9. Права членів ОУН:

- об'єднуватися разом з іншими членами ОУН у місцеві первинні організації ОУН;
- брати участь в усіх заходах ОУН;
- користуватися захистом ОУН у разі порушення своїх громадянських та національних прав;
- подавати пропозиції до керівних органів ОУН щодо діяльності ОУН;
- отримувати вичерпну інформацію про діяльність ОУН, крім питань, конфіденційність яких визначається Проводом Українських Націоналістів;
- обирати і бути обраним до керівних органів ОУН усіх рівнів;
- оскаржувати застосовані до них заходи відповідальності та позбавлення членства в ОУН письмовою заявою до Проводу ОУН, Дисциплінарної комісії.

Колективні члени ОУН мають право брати участь у роботі керівних органів ОУН через своїх уповноважених представників відповідно до вимог Статуту ОУН.

3.10. Обов'язки членів ОУН:

- дотримуватися вимог цього Статуту;
- утверджувати цілі та завдання ОУН;

- виконувати ухвали та доручення керівних органів ОУН;
- дотримуватися конфіденційності щодо інформації, визначеної керівними органами ОУН;
- матеріально підтримувати ОУН, сплачувати членські внески, визначені обласними організаціями ОУН, а в разі їх відсутності — первинними осередками ОУН у погодженні з Проводом Українських Націоналістів;
- оберігати авторитет українських державних символів та національних цінностей і традицій, прапора та герба ОУН;
- брати особисту участь у зборах первинного осередку ОУН, його діяльності та організованих ним заходах;
- оберігати авторитет ОУН у своїй громадській діяльності та повсякденному житті;
- бути зразком дотримання високих ідейних та моральних норм, виконання своїх громадських обов'язків у служінні Україні та українському народові.

В разі невиконання членами ОУН визначених Статутом ОУН обов'язків до них можуть застосовуватися заходи відповідальності, передбачені Правильником, затвердженим Проводом ОУН.

Колективні члени ОУН зобов'язані дотримуватися вимог угоди про вступ до ОУН колективним членом.

3.11. Права та обов'язки кандидата в члени ОУН такі самі, як права та обов'язки члена ОУН, за винятком права обиратися до керівних органів ОУН, делегатами на ВЗУН та права вирішального голосу. На засіданнях і зборах кандидати в члени ОУН мають право дорадчого голосу. Кандидати в члени ОУН сплачують членські внески в тих самих розмірах, що й члени ОУН.

3.12. Почесне членство в ОУН надається Великим Збором Українських Націоналістів (ВЗУН) за поданням Проводу Українських Націоналістів.

3.13. Почесні члени ОУН об'єднуються в Сенат ОУН, вони можуть брати участь у роботі керівних органів ОУН з правом дорадчого голосу і діють на підставі Правильника, затвердженого ВЗУН.

IV. СТРУКТУРА ТА СТАТУТНІ ОРГАНИ ОУН

4.1. Основою структури ОУН є первинні осередки, які об'єднуються в районні, міські з районним поділом та обласні організації ОУН відповідно до адміністративно-територіального поділу України і діють, керуючись Статутом, програмними документами та рішеннями керівних органів ОУН.

4.2. Первинний осередок ОУН утворюється за згодою не менше трьох членів ОУН, які діють за місцем проживання або роботи у конкретній адміністративно-територіальній одиниці України — селі, селищі, районі, районі в місті, місті.

4.3. Обласні організації ОУН утворюються на установчих зборах або конференціях на основі діючих первинних осередків та районних організацій ОУН і набувають свого офіційного статусу після їх визнання Проводом Українських Націоналістів. Обласними організаціями ОУН є її організація в Автономній Республіці Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські організації ОУН.

4.4. Найвищим органом первинного осередку є його збори, районної, міської з районним поділом та обласної організацій — збір (конференція) делегатів, які обирають:

а) для первинного осередку — провідника, його заступника й секретаря-скарбника (провід осередку);

б) для районної, міської організації з районним поділом — провідника і членів проводу (разом до 7 осіб), ревізійну комісію (3 особи);

в) для обласної організації — провідника, його заступника і членів проводу (разом до 9 осіб), ревізійну комісію (3 особи).

4.5. Збори первинного осередку, збір (конференція) делегатів районної, міської з районним поділом, обласної організації:

— заслуховують звіти провідника, скарбника, членів проводу, ревізійної комісії;

— визначають план дій осередку, районної, міської, обласної організації та методи їх реалізації;

— затверджують план роботи і бюджет відповідної організації на наступний рік;

— скасовують неправомірне рішення провідника, проводу відповідної організації.

Збір районної організації обирає делегатів на обласну конференцію ОУН. Збір обласної організації обирає делегатів на ВЗУН.

4.6. Збори первинного осередку відбуваються не рідше одного разу на місяць, збір (конференція) районних, міських з районним поділом, обласних організацій — не рідше одного разу на рік.

Збори первинного осередку є правочинними, якщо в них беруть участь не менше половини членів організації. Збір делегатів районної, міської, обласної організацій ОУН є правочинним, якщо для участі в ньому зареєструвалося не менше половини уповноважених делегатів. Рішення зборів первинного осередку, збору (конференції) делегатів районної,

міської, обласної організації ОУН ухвалюються простою більшістю голосів від числа учасників.

4.7. Провід первинного осередку, районної, міської з районним поділом, обласної організації:

- здійснює поточне керівництво діяльністю відповідної організації на основі рішень та розпоряджень керівних органів ОУН; практичні заходи для виконання затвердженого плану роботи та ухвал;
- організовує референтури, координує їхню діяльність та забезпечує зв'язок із Секретаріатом ОУН;
- забезпечує ведення поточної документації та обліку членських і добровільних внесків;
- вносить пропозиції щодо кандидатур до складу вищих керівних органів ОУН;
- відзначає активних членів ОУН;
- застосовує передбачені Правильником, затвердженим ПУН, заходи відповідальності до членів ОУН, які порушили Статут ОУН;
- звітує про свою діяльність перед відповідними зборами або збором, вищими керівними органами ОУН.

4.8. Провідник первинного осередку, районної, міської з районним поділом, обласної організації:

- здійснює загальне керівництво осередком, відповідною організацією;
- здійснює оперативне управління коштами та майном осередку, організації;
- кооптує до складу проводу референтів з окремих доручень;
- представляє осередок, відповідну організацію ОУН у відносинах з громадськими організаціями, політичними

партіями, засобами масової інформації, органами державної влади та місцевого самоврядування;

— звітує про свою діяльність перед осередком, відповідною організацією, Секретаріатом ОУН, Проводом ОУН.

4.9. Первинні осередки, районні, міські з районним поділом та обласні організації як складові частини ОУН у своїй діяльності керуються Статутом ОУН, ухвалами керівних органів ОУН та Правильниками, затвердженими Проводом Українських Націоналістів. Після реєстрації місцевими органами державної виконавчої влади вони набувають статусу юридичної особи і є прибутковими організаціями. Первинні осередки та зазначені територіальні організації ОУН можуть бути легалізовані відповідно до чинного законодавства країни.

У разі порушень Програми та Статуту ОУН, ухвал керівних органів ОУН діяльність первинних осередків, районних, міських з районним поділом та обласних організацій ОУН може бути реорганізована або припинена рішенням Проводу ОУН.

4.10. Керівні й контрольні статутні органи ОУН: Великий Збір Українських Націоналістів, Голова ОУН, Провід Українських Націоналістів, Головна контрольно-ревізійна комісія, Дисциплінарна комісія.

Голова ОУН є водночас і Головою ПУН.

4.11. Великий Збір Українських Націоналістів.

Великий Збір Українських Націоналістів є найвищим керівним органом, який скликається Проводом Українських Націоналістів не рідше одного разу на 3 роки. Позачерговий ВЗУН скликається Головою ОУН або на вимогу 1/3 обласних організацій ОУН. Про скликання ВЗУН Провід Українських

Націоналістів повідомляє членів організацій не пізніше як за 2 місяці до дати його проведення. Делегати на ВЗУН обираються за нормами представництва, визначеними Проводом Українських Націоналістів. Делегатами ВЗУН за посадою є:

- Голова і члени ПУН;
  - Голова і члени Головної контрольно-ревізійної комісії ОУН;
  - Голова і члени Дисциплінарної комісії ОУН;
  - Голова Сенату ОУН;
  - Провідники обласних ОУН, Київської та Севастопольської міських ОУН;
  - Уповноважені представники колективних членів ОУН.
- Голова ОУН запрошує на ВЗУН гостей з правом дорадчого голосу.

ВЗУН є правочинним за умови участі в його роботі звичайної більшості обраних делегатів. Процедуру голосування визначає ВЗУН. ВЗУН ухвалює рішення простою більшістю голосів присутніх делегатів, за винятком питань, що стосуються внесення змін та доповнень до Статуту ОУН, реорганізації чи ліквідації ОУН, які ухвалюються двома третинами голосів присутніх делегатів ВЗУН.

Великий Збір Українських Націоналістів:

- ухвалює Статут ОУН, зміни та доповнення до нього;
- ухвалює Програму ОУН, зміни та доповнення до неї;
- ухвалює Правильники ВЗУН, Проводу Українських Націоналістів, Головної контрольно-ревізійної комісії, Дисциплінарної комісії ОУН, Сенату ОУН;
- обирає Голову ОУН та членів ПУН на час до наступного ВЗУН;

— обирає голову та членів Головної контрольно-ревізійної комісії ОУН, голову та членів Дисциплінарної комісії ОУН на час до наступного ВЗУН;

— затверджує за поданням Голови ОУН голову Сенату ОУН та його заступника на час до наступного ВЗУН;

— затверджує за поданням ПУН Почесних членів ОУН;

— затверджує звіти керівних, контролюючих та інших органів ОУН, що обираються ВЗУН;

— реалізує право власності на майно та кошти ОУН;

— ухвалює рішення про реорганізацію та припинення діяльності ОУН.

4.12. Голова Організації Українських Націоналістів.

Голова Організації Українських Націоналістів обирається в порядку, передбаченому Правильником ВЗУН, з числа кандидатів, рекомендованих ВЗУН обласними конференціями ОУН. Голова ОУН є Головою Проводу Українських Націоналістів.

Обраний Голова ОУН не може бути членом жодної політичної партії.

Голова ОУН:

— організовує та спрямовує діяльність ОУН, Проводу Українських Націоналістів, контролює діяльність Секретаріату ОУН;

— представляє ОУН в офіційних стосунках з державними органами, громадськими, міжнародними і зарубіжними організаціями, політичними партіями;

— скликає і веде пленарні наради ПУН та засідання Рад ПУН;

— може формувати за потребою Політичну Раду, Теренову Раду, Раду УНРуху ПУН як дорадчі органи ПУН;

- вносить подання на ПУН щодо кооптації членів керівних органів;
- вносить подання на ПУН щодо персонального складу Президії ПУН;
- призначає та звільняє заступників Голови ОУН з числа членів ПУН;
- призначає та звільняє Уповноважених Проводу Українських Націоналістів, референтів ПУН;
- призначає та звільняє голову Секретаріату ОУН та затверджує штатний розклад Секретаріату ОУН;
- у період між ВЗУН може достроково припиняти повноваження члена ПУН, провідника обласної, Київської та Севастопольської міських ОУН на підставі його особистої заяви, у випадку неможливості виконання ним визначених обов'язків, у зв'язку з невиконанням ним обов'язків члена ПУН чи обласного провідника, а також у разі невиконання ним обов'язків члена ОУН, передбачених Статутом ОУН, з наступним затвердженням Проводом ОУН;
- має право першого підпису на фінансових документах ОУН;
- затверджує звіти членів ПУН, голови Секретаріату, референтів та Уповноважених ПУН, керівників обласних організацій ОУН.

4.13. Провід Українських Націоналістів.

У період між Великими Зборами керівництво ОУН здійснює Провід Українських Націоналістів. Провід Українських Націоналістів — постійно діючий керівний орган ОУН, який здійснює поточне керівництво всіма справами ОУН і діє на основі Правильника, затвердженого Великим Збором Українських Націоналістів.

Провід Українських Націоналістів діє в складі Голови ОУН, членів ОУН, обраних ВЗУН, та уповноважених представників колективних членів ОУН.

Члени ОУН обираються до складу ПУН в порядку, передбаченому Правильником ВЗУН, з числа кандидатів, рекомендованих ВЗУН обласними конференціями ОУН.

Провід Українських Націоналістів:

- організовує виконання рішень ВЗУН та Голови ОУН;
- здійснює загальне поточне керівництво діяльністю організації та установ ОУН;
- робить заяви з питань суспільно-політичного життя від імені ОУН;
- затверджує бюджет ОУН та звіт про його виконання;
- попередньо розглядає питання, які виносяться на ВЗУН;
- формує та вносить на ВЗУН пропозиції з основних напрямків діяльності ОУН;
- приймає рішення з усіх питань, що не входять до виключної компетенції ВЗУН;
- затверджує Правильник Президії ПУН;
- здійснює господарське управління майном та коштами ОУН;
- затверджує зразки печатки, символіки, іншої атрибутики ОУН;
- може утворювати спеціальні фонди, установи та організації відповідно до статутних завдань;
- при необхідності утворює референтури, постійні та тимчасові комісії з різних напрямків діяльності ОУН, координує їх та сприяє їхній роботі;

— приймає рішення про створення, реорганізацію та припинення діяльності місцевих осередків та територіальних структур ОУН;

— на подання Голови ОУН затверджує кооптованих членів та референтів керівних органів;

— затверджує провідників обласних організацій ОУН;

— у період між ВЗУН може достроково припинити повноваження провідника обласної, Київської та Севастопольської міських організацій на підставі особистої заяви провідника чи невиконання ним своїх обов'язків відповідно до Статуту ОУН;

— призначає тимчасово виконуючого обов'язки провідника обласної організації;

— здійснює добір та вишколи кадрів ОУН;

— забезпечує фінансово-господарську діяльність ОУН;

— вирішує інші питання поточної діяльності ОУН.

Пленарні наради ПУН проводяться, як правило, щоквартально. Засідання є правочинними, якщо на них присутні більше половини членів Проводу. Рішення ПУН ухвалюються відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх.

За потребою ПУН може формувати Політичну Раду, Теренову Раду та Раду Українського Націоналістичного Руху (УНРуху) як дорадчі органи ПУН.

Формування та діяльність окремих Рад ПУН здійснюється відповідно до Правильника ПУН, затвердженого ВЗУН.

У період між пленарними нарадами ПУН поточне керівництво всіма справами ОУН здійснює Президія ПУН.

Президія ПУН складається з 9 членів ПУН включно з Головою ОУН. Персональний склад Президії ПУН затверджується ПУН на подання Голови ОУН. Засідання Президії

ПУН є правочинними, якщо на них присутні не менше 2/3 членів Президії. Рішення Президії ПУН ухвалюється відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх і мають чинність щодо всіх питань поточної діяльності ОУН. Діяльність Президії ПУН здійснюється відповідно до Правильника Президії ПУН, затвердженого ПУН.

4.14. Секретаріат ОУН.

Секретаріат ОУН є виконавчим органом ПУН. Голову Секретаріату ОУН призначає Голова ОУН з числа членів ОУН.

Секретаріат ОУН:

- забезпечує практичне виконання ухвал та розпоряджень Голови ОУН;
- технічно забезпечує діяльність ПУН;
- забезпечує постійний двосторонній зв'язок між структурами ОУН;
- готує проекти документів з питань діяльності ОУН;
- забезпечує проведення заходів ОУН, зібрань, нарад, розповсюдження видань ОУН;
- подає пропозиції Голові ОУН, Проводу ОУН щодо добору та підтримки кадрів ОУН;
- здійснює координацію роботи первинних осередків, районних, міських, міських з районним поділом та обласних територіальних організацій ОУН;
- у своїй діяльності керується Правильником, який затверджується ПУН.

4.15. Головна контрольно-ревізійна комісія ОУН.

Головна контрольно-ревізійна комісія ОУН (ГКРК) є контролюючим органом ОУН, обраним ВЗУН на період до наступного ВЗУН. Голова і члени ГКРК не можуть входити до

складу керівних органів структур ОУН. ГКРК проводить фінансово-господарську ревізію діяльності фінансово-господарської референтури ОУН, виконавчого апарату ПУН — Секретаріату і подає звіт Голові ОУН, Проводу ОУН та черговому ВЗУН. У випадку встановлення порушень голова ГКРК інформує про це Голову ОУН для вжиття відповідних заходів.

ГКРК діє на підставі Правильника, затвердженого ВЗУН.

4.16. Дисциплінарна комісія ОУН.

Дисциплінарна комісія ОУН є апеляційним органом ОУН, обраним ВЗУН на період до наступного ВЗУН. Голова і члени Дисциплінарної комісії не можуть входити до складу керівних органів структур ОУН. Дисциплінарна комісія ОУН діє на підставі цього Статуту та Правильника, затвердженого ВЗУН.

4.17. Сенат ОУН.

Сенат ОУН є дорадчим органом ОУН і складається з Почесних членів ОУН. Сенат ОУН діє на підставі цього Статуту та Правильника, затвердженого ВЗУН.

V. КОШТИ І МАЙНО

5.1. ОУН може мати у власності кошти і майно, необхідні для здійснення своєї статутної діяльності.

5.2. Кошти ОУН складаються з:

- внесків членів ОУН;
- добродійних внесків (добровільних пожертв);
- надходжень від проведених заходів, передбачених Статутом;
- надходжень від організацій, установ, засобів масової інформації, заснованих ОУН;
- надходжень від інших організацій, установ, засобів масової інформації;

— надходжень з проектів, грантів, у тому числі міжнародних та фінансованих з державного бюджету.

5.3. ОУН набуває право власності на кошти та інше майно, передані їй її членами або державою у встановленому порядку, пожертвовані громадянами, підприємствами, установами та організаціями, а також на майно, придбане за власні кошти чи на інших підставах, не заборонених законом. ОУН набуває також право власності на майно та кошти, придбані в результаті господарської та іншої діяльності заснованих нею госпрозрахункових установ та організацій відповідно до їхніх статутів.

5.4. ОУН, її первинні та територіальні організації як окремі юридичні особи ведуть самостійний оперативний та бухгалтерський облік, статистичну звітність, реєструються в органах державної податкової адміністрації, вносять до бюджету платежі в порядку та розмірах, передбачених законодавством, і не несуть відповідальності за зобов'язання будь-яких інших юридичних осіб.

VI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ

6.1. Припинення діяльності ОУН може бути здійснене шляхом її реорганізації або ліквідації.

6.2. Реорганізація чи ліквідація ОУН здійснюється за рішенням ВЗУН, якщо за таке рішення проголосували дві третини присутніх на ньому делегатів, або за рішенням суду.

6.3. Кошти і майно ОУН у разі припинення її діяльності не можуть розподілятися між її членами. У разі ліквідації ОУН її активи повинні бути передані іншій неприбутковій організації відповідного виду або зараховані до доходу бюджету. У випадку припинення діяльності ОУН у судовому порядку питання використання коштів та майна організації вирішуються відповідно до рішення суду.

Символіка ОУН

До символів ОУН належать Емблема, Прапор і Гімн.

Емблема ОУН — щит синього кольору із стилізованим золотим тризубом з мечем — затверджена Проводом Українських Націоналістів у 1932 році, автор — Р. Лісовський. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1993 року.

Прапор — синє прямокутне полотнище з емблемою організації. Використовувався з 30-х років, остаточно затверджений V ВЗУН у 1964 році. 1993 року зареєстрований у Міністерстві юстиції України.

Гімн — «Марш Українських Націоналістів», створений на слова поета О. Бабія композитором О. Нижанківським, затверджений Проводом Українських Націоналістів у 1932 році.

Марш Українських Націоналістів

Зродились ми великої години,
З пожеж війни і з полум'я вогнів;
Плакав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнет і гнів на ворогів.

І ось ідем у бою життєвому
Міцні, тверді, незламні, мов граніт,
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець, той здобуває світ.

Не хочемо ні слави, ні заплати.
Заплатою нам радість боротьби:
Солодше нам у бою умирати,
Ніж в путах жити, мов німі раби.

Доволі нам руїни і незгоди:
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.

Велику правду, для усіх єдину,
Наш гордий клич народові несе:
Батьківщині будь вірний до загину,
Нам Україна вища понад все!

Веде нас в бій борців упавших слава.
Для нас закон найвищий та наказ:
Соборная Українська держава —
Міцна й одна від Сяну по Кавказ.

Олесь БАБІЙ

Цитатник українського націоналіста

«Сколоти — це найстарша нація світу».

(*Римський історик Помпей Прог*)

«Нехай вічна слава буде, що през шаблі маєм право».

(*Іван Мазепа*)

«Хоч би які великі були московські насильства, вони не дають москалям жодного законного права на Україну».

(*Пилип Орлик*)

«На диявола — хрест, на неприятеля — шабля».

(*Козацький полковник Ярослав Ярмоленко*)

«Не можна вдержатись від меча. Доти триматимемо його обнаженим, доки не доб'ємось вольного життя. Краще головою наложити, ніж вернутись у неволю».

(*Богдан Хмельницький*)

«Наші жертви не впали даремно, бо з нашої крові виростуть ті, хто докінчить наше діло».

(*Іван Гонта*)

«І забудеться срамотна давня година,

І оживе добра слава, слава України».

(*Тарас Шевченко*)

«Все, що йде поза рами нації, це або фарисейство людей, що інтернаціональними ідеалами хотіли би прикрити свої змагання до панування одної нації над другою, або хворобливий сентименталізм фантастів, що раді би широкими «вселюдськими» фразами прикрити своє духове відчуження від рідної нації...»

(Іван Франко)

«Головна причина нещастя нашої нації — брак націоналізму серед широкого загалу її».

«Без сили нема права, щоб здобути право, треба мати силу».

«Націоналізм — ангел помсти для пануючих і визискуючих націй, ангел помсти за упосліджених...».

«Ми не можемо далі дозволити безстыдному чужинцеві знущатися над найсвятішими нашими чуттями. Українська Нація мусить скинути панування чужинців, бо вони засуджують саму душу нації. Мусить добути собі свободу, хоч би захиталася ціла Росія! Мусить добути своє визволення з рабства національного та політичного, хоч би пролилися ріки крові».

(Микола Міхновський)

«Прив'язання до мови, віри, звичаїв, до ідеалів предків, їх моральних, релігійних, політичних, економічних і соціальних догм, вистражданих і викутих в огні змагань і переказаних прадідами внукам, — це прив'язання є фундаментом нації».

«Богу — душа, життя — рідному краєві, а честь — для себе».

«Є нації, є боротьба між ними, є націоналізм».

«Шляхетність, мудрість, відвага — три основні прикмети володарського класу... Шляхетного не підкупиш, мудрого не обдуриш, мужнього не злякаєш».

«Українцям треба виробити в собі чітку політичну свідомість Нації, а не свідомість етнографічної маси».

(Дмитро Донцов)

«Великий чин наших лицарів вчить вірності ідеалам і умінню підпорядковуватись».

«Єдиною боротьбою, упертою і безкомпромісною, ми показали світові, що Україна Є, що народ живе і бореться за своє право, за свою свободу й державну незалежність».

«Тільки міць, єдність та тверде, непохитне стремління до повної незалежності й свободи може бути нашим побратимом».

(Симон Петлюра)

«У стихійній ненависті до Росії була найбільша сила нашої революції».

«Для боротьби проти артилерії потрібна артилерія; для боротьби проти воюючого націоналізму одних необхідний воюючий націоналізм інших...»

(Юрко Тютюнник)

«У вогні перетоплюється залізо на сталь, у боротьбі перетворюється нарід у націю».

«Спротиви, які зустрінемо на нашому шляху, будуть велетенські. Бо ж віднова Соборної Української держави сама собою однозначна з ліквідацією московської імперії, як і польського історичного імперіалізму, спричинить таку докорінну перебудову цілого Сходу Європи і великої частини Азії, що це з конечности вплине не менш глибоко й на політичний вигляд всієї решти світу».

«Як довго не буде самостійної Української держави, так довго не буде порядку в Європі, всі союзи будуть нереальними».

«У великій світовій драмі наших днів ми маємо до вибору: або бути творцями, або жертвами історії».

«Настане час, і не словами будемо з'ясовувати суть невмирущої ідеї».

(Євген Коновалець)

«Дорога до Бога лежить через Батьківщину».

«Націоналізм є передовсім силою внутрішнього самоопанування».

(Юліан Вассиан)

«Неможливість чи невміння досягнути свого державного об'єднання позбавляє націю передпошилок дальшого належного росту, а навіть спроможності правильно виконувати свої життєві функції».

«Усе те добре, що добре для блага, сили і розвитку моєї нації, усе те зло, що цю силу і розвиток послаблює».

(Микола Сціборський)

«Розгортаймо гордо наш прапор, щоб занести його до Золотоверхого і поставити на бані Святої Софії».

(Андрій Мельник)

«Раз Ти — українець, скоріше чи пізніше попадеш у конфлікт з Москвою».

«Хто готується на провідника, мусить вчитися спочатку бути вірним невеличкому гуртові, бути його патріотом і борони-

ти його честь. Лише ті, що потраплять бути вірними якомусь невеличкому колективові, будуть вірними і великому колективові — Нації».

(Олена Теліга)

«Держава не будується в будучині, держава будується нині».

«Вся історія України — це боротьба двох сил: конструктивної, що скупчує українську потугу, щоб звернути її назовні, і руйнівної, що розпорощує її у взаємному самопожиранні та несе розбиття і розлад».

«Націоналізм — значить світогляд, що в основу суспільно-політичного думання і чину кладе ідею нації».

«Мілітаризм — це універсальний світогляд і мораль, що формує людину і народи... Мілітаристичний світогляд ушляхетнює життя, покликаючи в ньому: відвагу, мужність, вояцьку товариськість, почуття вищого обов'язку і честі».

(Олег Ольжич)

«Вільна Україна буде не після звільнення Києва, а після знищення Москви як столиці російської наддержави».

«Щоб мати авторитет — треба мати силу!»

«Нерозумно було б шукати української ідеї серед ідей, що йдуть за чужою модою з Заходу».

«Вся історія людства — це боротьба держав віри з державами сумніву в ім'я перемоги віри».

«Життя людини — це боротьба, у ній необхідно напружити всі сили, які людина має! Обов'язок людини бути вільною, тобто людина повинна сама собі встановлювати дорогу і йти

нею — приєднатися до того чи іншого початку світу. Тільки не можна їй zostаватися між цими початками. Бо є збіжжя і є бур'ян. Є поле і є пустир. Є залізо і є ржа — треба вибирати те чи інше, стати до боротьби на одному боці».

(Юрій Лука)

Присяга члена ОУН

Я, _____

(ім'я, прізвище)

вступаючи до лав Організації Українських Націоналістів,
перед Богом і Україною

ПРИСЯГАЮ:

віддавати всі свої сили і знання
спільній справі розбудови Української держави
і робити це у згоді з Програмою і Статутом ОУН,
сумлінно виконувати обов'язки члена Організації,
берегти довірену мені таємницю.

ПРИСЯГАЮ:

бути вірним Українській нації,
задамам українського націоналізму.
Так мені, Боже, допоможи
у виконанні моїх обов'язків.

Про вступ до ОУН

З питань поточної діяльності Організації Українських Націоналістів та вступу до лав ОУН звертайтеся за адресою: Володимир Чмир, Секретаріат, вул. Івана Мазепи, 6, к. 5, м. Київ-10, Україна, 01010;

за телефонами:

(044) 290-03-25 (удень);

(044) 290-61-12 (уночі);

(044) 290-55-32 (факс);

E-mail: secretariat@bigmir.net.

Слава Україні!

Зміст

Організація Українських Націоналістів (ОУН): Наша історія. Наші Герої. Наша ідеологія. Наша мета	3
ОУН — історичний досвід нації	5
Програма Організації Українських Націоналістів	13
Статут Організації Українських Націоналістів (ОУН)	36
Символіка ОУН	55
Цитатник українського націоналіста	57
Присяга члена ОУН	62
Про вступ до ОУН	63

Громадсько-політичне видання

КНИЖКА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Відповідальні за випуск:

Богдан Червак, Володимир Чмир

Підписано до друку 18.08.2004. Формат 60x84 1/16. Папір офсетний №1.

Гарнітура LazurskiC. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 3,72.

Обл.-вид. арк. 3,19. Наклад 2000 прим. Зам. №

Видавництво імені Олени Теліги

Реєстраційне свідоцтво № 21638468, видане 15.02.95.

01010, Київ-10, вул. Івана Мазепи, 6.

Віддруковано в ОП "Житомирська облдрукарня"
з готових діапозитивів замовника. Зам. 909.